

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Cantemir din 06 noiembrie 2015 și deciziei Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2016, declarat de avocatul Sergiu Coptu, în privința inculpatului

*Catana Nicolai Nicolai, născut la
19 octombrie 1966 în s. Ciuciuleni, r-nul Călărași,
locuitor al s. Ciuciuleni, r-nul Hîncești, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>27.04.2012 – 06.11.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.12.2015 – 21.04.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>05.07.2016 – 17.08.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 06 noiembrie 2015, procesul penal în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Catana Nicolai, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Catana Nicolai a fost condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități comerciale, pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Dobrovolschi S. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. Instanța de fond a constatat, că în perioada anului 2008, inculpatul Catana Nicolai, având scopul și intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, dorind să obțină dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole care aparțineau lui Dobrovolski S., abuzând de încrederea acestuia, a intrat în posesia tuturor titlurilor de proprietate ale acestuia și folosind datele din acestea, împreună și printr-o înțelegere în prealabil cu Gavril M., care exercita funcția de secretar al consiliului

s. Cîrpești r-nul Cantemir, urmărirea penală în privința căreia a fost încetată cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, a confecționat 17 contracte de vânzare – cumpărare datate cu 24.04.2008, precum că, Dobrovolski S. ar fi vândut inculpatului, terenurile agricole cu numerele cadastrale: 2124304.145; 2124304.144; 2124304.088; 2124304.165; 2124304.133; 2124304.087; 2124304.267; 2124304.156; 2124304.157; 2124304.260; 2124304.090; 2124304.111; 2124304.091; 2124304.077; 2124304.261; 2124304.216; 2124304.262, falsificând și imitând semnăturile lui Dobrovolski S., la compartimentul vânzător. Semnăturile, conform raportului de expertiză nr. 560, din 29 februarie 2012, nu au fost executate de către Dobrovolski S., contractele fiind autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești r-nul Cantemir, Gavril M., care avea atribuții de a îndeplini acte notariale conform Legii cu privire la notariat și a înregistrat contractele false de înstrăinare a terenurilor în registrul actelor notariale a Primăriei s. Cîrpești r-nul Cantemir, cu numerele respectiv: 145, 142, 118, 116, 117, 113, 114, 115, 112, 111, 110, 146, 152, 151, 143, 150 și 144.

Tot el, în continuarea intențiilor infracționale, știind cu certitudine că contractele de înstrăinare a terenurilor agricole sunt false, pentru a-și duce scopul infracțional până la capăt, prin înșelăciune, trecând sub tăcere întocmirea contractelor de înstrăinare respective, față de partea vătămată, proprietarul Dobrovolski S., folosind actele juridice respective false și reieșind din specificul dobândirii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, care se supune înregistrării obligatorii de stat în Registrul bunurilor imobile, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând prin înșelăciune a prezentat la 08 iulie 2008, contractele de vânzare – cumpărare false, funcționarilor Oficiului Cadastral Teritorial Cantemir, ca fiind valabile și a solicitat înregistrarea dreptului său de proprietate în Registrul bunurilor imobile. Astfel, la 08 iulie 2008, a însușit ilegal terenurile agricole cu numerele cadastrale: 2124304.145, cu suprafața de 1.4566 ha. la prețul de 46.813 lei; 2124304.144, cu suprafața de 1.4568 ha. la prețul de 46.661 lei; 2124304.088, cu suprafața de 1.4638 ha. la prețul de 36.237 lei; 2124304.165, cu suprafața de 1.4569 ha. la prețul de 40.742 lei; 2124304.133, cu suprafața de 1.4563 ha. la prețul de 41.614 lei; 2124304.087, cu suprafața de 1.4638 ha. la prețul de 41.024 lei; 2124304.267, cu suprafața de 1.4502 ha. la prețul de 41.568 lei; 2124304.156, cu suprafața de 1.4569 ha. la prețul de 40.495 lei; 2124304.157, cu suprafața de 1.4568 ha. la prețul de 40.492 lei; 2124304.260, cu suprafața de 1.4789 ha. la prețul de 48.306 lei; 2124304.090, cu suprafața de 1.3915 ha. la prețul de 111.077 lei; 2124304.111, cu suprafața de 1.4639 ha. la prețul de 34.084 lei; 2124304.091, cu suprafața de 1.4637 ha. la prețul de 41.949 lei; 2124304.077, cu suprafața de 1.4482 ha. la prețul de 46.543 lei; 2124304.261, cu suprafața de 1.4787 ha. la prețul de 42.385 lei; 2124304.216, cu suprafața de 1.4455 ha. la prețul de 40.178 lei și 2124304.262, cu suprafața de 1.4789 ha. la prețul de 42.391 lei, obținând în mod ilegal dreptul de dispoziție asupra terenurilor agricole cu suprafața totală de 27,78 ha., cauzând părții vătămate Dobrovolski S., un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în mărime de 782.559 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, extrasele de la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir, au fost ridicate de Dobrovolski S. și

împreună le-au prezentat la Primăria s. Cîrpești, pentru a fi perfectate contractele de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole, vânzător Dobrovolski S., cumpărător Catana N. Deoarece Dobrovolski S. trebuia să plece în Ucraina, secretara Gavril M. l-a telefonat și a primit acordul de a elibera contractele de vânzare – cumpărare în lipsa sa. A venit la Primărie, a achitat taxele pentru perfectarea contractelor de vânzare – cumpărare, le-a ridicat, acestea fiind deja semnate de Dobrovolski S., și le-a prezentat la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir. Când a întrebat secretara primăriei, Gavril M., cine a semnat la rubrica „vânzător” aceasta i-a răspuns că contractele sunt în ordine.

Deși inculpatul nu recunoaște vinovăția, faptele și vinovăția acestuia sunt dovedite pe deplin prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Dobrovolski S. a declarat că a cumpărat terenuri agricole de la 17 persoane, contractele de vânzare – cumpărare au fost întocmite de secretara Primăriei s. Cîrpești, semnate de el și vânzător după achitarea costului. În noiembrie 2008, s-a prezentat la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir, pentru a ridica titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren, însă acolo i s-a comunicat că nu există documente ce i-ar confirma dreptul asupra terenurilor agricole. S-a prezentat la Gavril M., care i-a comunicat că terenurile au fost cumpărate de către inculpat, însă el personal nu a vândut inculpatului nici un teren și nici nu a semnat vreun contract de vânzare - cumpărare cu inculpatul. Solicită admiterea acțiunii civile și declararea nulității respectivelor contracte de vânzare – cumpărare, cu restituirea terenurilor.

Martorul Gavril M. a declarat că inculpatul s-a adresat la ea, precum că a ajuns la o înțelegere cu Dobrovolski S. să-i vândă terenurile agricole procurate anterior, prezentând titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren, extrasele de la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir pe numele părții vătămate, certificatele de la percepătorul fiscal că nu există impozite neachitate de Dobrovolski S., copia buletinului de identitate al părții vătămate, propunându-i să întocmească contractele de vânzare - cumpărare pe aceste terenuri agricole, deoarece Dobrovolski S. i le vinde, și partea vătămată se va prezenta și va semna contractele. Nu a avut dubii că ceva nu este în regulă și a întocmit 17 contracte de vânzare – cumpărare, adică pe toate terenurile agricole solicitate, așteptând să vină părțile. Prețul terenurilor, introdus în contractele de vânzare – cumpărare, a fost indicat de inculpat. La o zi, s-a prezentat inculpatul, care a convins-o să-i elibereze contractele de vânzare – cumpărare întocmite la mână și că partea vătămată le va semna unde se vor întâlni. A eliberat contractele inculpatului, nefiind semnate și de Dobrovolski S. ca vânzător. Peste două săptămâni, a venit inculpatul și i-a prezentat câte un exemplar al contractelor de vânzare - cumpărare a terenurilor, cu semnătura părții vătămate. Ea a înregistrat în Registrul actelor notariale aceste contracte și inculpatul a semnat. Nu era în drept să înregistreze aceste contracte în lipsa semnăturii unei părți. Partea vătămată nu i-a spus niciodată că ar vinde terenurile inculpatului. La întocmirea contractelor de vânzare - cumpărare, inculpatul nu a prezentat vreo procură din numele părții vătămate, privind împuternicirile de a vinde aceste terenuri agricole. Cine a semnat în contracte la rubrica vânzător, în locul părții vătămate, nu cunoaște. La momentul eliberării celor 17 contracte, fără semnătura părții vătămate, inculpatul nu le-a semnat în

locul părții vătămate, însă a insistat să efectueze semnătura și a demonstrat că poate să emită semnătura lui Dobrovolski S. Partea vătămată nu i-a prezentat nici un act pentru perfectarea contractelor, toate actele fiind prezentate doar de către inculpat. În perioada perfectării contractelor nu a vorbit cu partea vătămată și acesta nu a dat nici un acord la întocmirea contractelor. Un exemplar al contractelor i l-a dat inculpatul, înțelegând că contractele au fost semnate de partea vătămată. A eliberat inculpatului contractele neseminate de partea vătămată, fiind o greșeală a ei, deoarece inculpatul i-a comunicat că partea vătămată nu este în țară și a convins-o că o să-i transmită contractele neseminate, spunându-i că face afacere în sat, adică un bine pentru sat.

Martorul Baban Ș. a declarat că nu a eliberat părților niciun certificat pe aceste terenuri agricole, privind restanțele la impozitul funciar.

Prin 17 contracte de vânzare – cumpărare, autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești, Gavril M., se demonstrează că în decembrie 2007, februarie 2008 cetățenii Danalachi G., Potîngă M., Cocivarovscaia N., Lupu M., Luța S., (Baran) Negru E., Lupu M., Munteanu P., Butuc N., Chiosa C., Lupu A., Munteanu P., Chiosa V., Negru G., (Parfeni) Cropacev E. și Veliev E. și-au vândut terenurile agricole, iar partea vătămată le-a cumpărat și a înregistrat dreptul de proprietate la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir, Filiala întreprinderii de Stat „Cadastru”.

Conform celorlalte 17 contracte de vânzare – cumpărare, autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești, Gavril M., se demonstrează că la 24 aprilie 2008, terenurilor agricole ce aparțineau cu drept de proprietate părții vătămate Dobrovolski S., care anterior le-a procurat anume de la Danalachi G., Potîngă M., Cocivarovscaia N., Lupu M., Luța S., (Baran) Negru E., Lupu M., Munteanu P., Butuc N., Chiosa C., Lupu A., Munteanu P., Chiosa V., Negru G., (Parfeni) Cropacev E. și Veliev E., au fost vândute inculpatului.

Conform raportului de expertiză grafologică nr. 560, din 29 februarie 2012, semnăturile din partea dreaptă a cuvântului „vânzătorul” în contractele de vânzare – cumpărare nr. 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 142, 143, 144, 145, 150, 151 și 152, din 24.04,2008, nu sunt efectuate de partea vătămată Dobrovolski S., ci de o altă persoană.

Astfel, incontestabil este demonstrat faptul că, inculpatul, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate, prin înșelăciune și abuz de încredere a prezentat secretarului consiliului s. Cîrpești, Gavril M., cu care se afla în relații bune, setul de acte necesar pentru efectuarea tranzacțiilor de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole în număr de 17, proprietate privată a părții vătămate Dobrovolski S., și a convins-o să întocmească contractele de vânzare - cumpărare a acestor terenuri agricole, conform cărora partea vătămată Dobrovolski S. vinde, iar el cumpără terenurile agricole în cauză. După întocmirea contractelor de vânzare – cumpărare a acestor terenuri agricole, iarăși prin înșelăciune și abuz de încredere a convins-o pe Gavril M. să-i transmită la mână contractele de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole, fără semnătura părții vătămate, că acesta le va semna când se vor întâlni. Inculpatul, primind contractele de vânzare – cumpărare la mână, fără semnătura părții vătămate, a completat la rubrica „vânzător” semnătura în numele

acestui și a restituit câte un exemplar al contractelor secretarului consiliului, Gavril M.

Tot inculpatul, după primirea de la Gavril M. a celor 17 contracte falsificate, a depus la Oficiul Teritorial Cantemir cereri, privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri agricole, respectiv fiind și înregistrat.

Astfel, inculpatul, în scopul realizării acțiunilor sale, prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole în cauză, și-a realizat scopul trecând în mod ilegal terenurile agricole, din proprietatea părții vătămate, în proprietatea sa, obținând posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de aceste terenuri agricole după bunul său plac.

Nu pot fi luate în considerare declarațiile martorilor Țanțuc I., Baban Ș., Veliev E., Munteanu P., Lupu M., Chiosa V., Chiosa C., Negru G., Lupu A. și Cheosa C., or, este dovedit incontestabil faptul încheierii contractelor precedente de vânzare – cumpărare a terenurilor agricole între vânzătorii de facto și partea vătămată. Valabilitatea contractelor nu este contestată de inculpat și nici de persoanele care au vândut. Aceste declarații sunt apreciate, ca fiind date cu scopul de a favoriza inculpatul.

Instanța a conchis că vinovăția inculpatului este dovedită integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două sau mai multe persoane și în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța a reținut, că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă nu poate fi tras la răspundere penală, din motivul expirării termenului de prescripție.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul se caracterizează pozitiv, întreține doi copii minori, că anterior nu a fost condamnat, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

Instanța a reținut, că partea vătămată solicită declararea nulității contractelor de vânzare – cumpărare și restituirea terenurilor agricole, însă contractele de vânzare – cumpărare nu pot face obiectul acțiunii civile într-un proces penal, din ce motiv, este necesar de a admite în principiu acțiunea civilă, asupra despăgubirilor cuvenite urmând să se pronunțe instanța civilă.

3. Avocatul Sergiu Coptu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune.

Apelantul a invocat, că instanța de fond incorect a apreciat critic declarațiile inculpatului, care au fost confirmate în ședința judiciară prin declarațiile martorilor Țanțuc I., Baban Ș., Veliev E., Munteanu P., Lupu M., Chiosa V., Chiosa C., Negru G., Lupu A. și Cheosa C., menționate în sentință și la care s-a făcut doar trimitere, fără a se indica concret conținutul lor, fiind fondată o concluzie absolut neîntemeiată, lipsită de suport probatoriu și argumentare juridică, precum că aceste declarații sunt nesincere.

Declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic la anumite compartimente, deoarece vin în contradicție și nu coroborează cu alte mijloace de probă administrate în cadrul procesului penal.

Declarațiile inculpatului au fost confirmate în ședința judiciară prin relatările martorilor, foști proprietari ai terenurilor agricole, în special a lui Samsua I.

Conform raportului de expertiză grafologică nr. 560, din 29.02.2012, semnăturile din partea dreaptă a cuvântului „vânzătorul” în contractele de vânzare – cumpărare nr. 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 142, 143, 144, 145, 150, 151 și 152, din 24.04.2008, nu sunt efectuate de către partea vătămată, ci de o altă persoană. Acest mijloc de probă confirmă faptul că semnăturile din contracte nu au fost executate de către Dobrovolski S. însă, nu indică direct că aceste semnături au fost executate de către inculpat, fiind astfel inadmisibil faptul că prin aceasta se demonstrează că inculpatul a urmărit scopul de înșelăciune a părții vătămate, atunci când el nu a semnat în locul lui Dobrovolski S. și nu a contrafăcut aceste semnături.

Poziția inculpatului se confirmă și prin declarațiile martorilor Chiosa G., fost vânzător de teren agricol, Baban Ș., percepitor fiscal din cadrul primăriei, Chiosa C., Lupu A., Negru G., Tantuc I., Chiosa V., Lupu M., foști proprietari de terenuri agricole înstrăinate inculpatului și cu care tot el s-a achitat, dar contractele au fost oformate pe numele lui Dobrovolschi S.

Martorul Tantuc I. a declarat că inculpatul a cumpărat terenuri agricole de la locuitorii s. Cîrpești. Cu persoanele ce vindeau terenurile agricole se achita inculpatul. De întocmirea documentelor respective se ocupa secretarul Primăriei s. Cîrpești. Contractele erau întocmite pe numele inculpatului.

Declarații similare au făcut și martorii Chiosa V., Chiosa C., Negru G., Lupu A. și Cheosa C., însă instanța de fond incorect a apreciat aceste declarații ca fiind nesincere, deoarece declarațiile lor confirmă nevinovăția inculpatului.

În ședința de judecată, la solicitarea apărării au fost prezentate de către registratorul Oficiului Cadastral Teritorial Cantemir dosarele cadastrale ale tuturor 17 bunuri imobile - terenuri agricole, și au fost cercetate nemijlocit toate actele ce țin de eliberarea pentru oformarea contractelor - comanda privind eliberarea extrasului din registrul bunurilor imobile și certificate de evaluare, cereri și primirea actelor cadastrale juridice pentru înstrăinare. Astfel, s-a constatat că comanda a fost făcută nemijlocit de către Dobrovolschi S., deoarece în aceste acte juridice figurează numele și prenumele lui, este aplicată o semnătură ce este a lui până la proba contrară, deși el fiind întrebat a negat acest fapt.

Deci, urma a fi dispusă efectuarea unei expertize grafoscopice sau grafologice în scopul verificării cine a semnat aceste comenzi la Oficiul Cadastral Teritorial, cine a scris și a primit aceste acte pentru efectuarea tranzacțiilor. De asemenea urma a fi efectuată ridicarea imaginilor video de pe camera de luat vederi, în caz dacă aceasta exista în incinta Oficiului Cadastral Teritorial Cantemir la data când s-au făcut comenzile menționate și au fost primite aceste acte de la Oficiul Cadastral Teritorial.

Nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, situație ce impune conform art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, adoptarea unei sentințe de achitare pe aceste 2 motive de drept.

În situația de fapt descrisă, există raporturi juridice civile, reglementate de normele Codului Civil, în special de normele ce reglementează contractul de vânzare – cumpărare.

Este demonstrat faptul că ulterior, prin încheierea contractelor de vânzare-cumpărare, Dobrovolschi S. a transmis dreptul de proprietate a terenurilor procurate din banii inculpatului, nemijlocit acestuia. Astfel, este demonstrat că investiția în aceste terenuri agricole, ce constituie obiect al litigiului, aparține anume inculpatului și de fapt, urma să fie la acel moment, în anul 2008, drept cumpărător și proprietar al acestor terenuri, iar Dobrovolschi S. a figurat numai formal în asemenea calitate, în scopul menționat de inculpat.

Instanța de fond urma să țină cont de faptul că conform art. 1 a Protocolului nr. 4 la CEDO, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Statutul de bănuț, inculpatul l-a obținut abia la 06.11.2011, de când a fost pornită urmărirea penală în privința lui și în acest sens calitatea lui de bănuț a încetat de drept la expirarea a 3 luni de la această dată, adică la 06.03.2012, iar ordonanța de punere sub învinuire ulterior nu produce careva efecte juridice, și atrage nulitatea ei.

Această eroare procesuală urma să ducă la încetarea procesului penal în privința inculpatului, în faza examinării judiciare a cauzei penale.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a emis o sentință legală și fondată, pasibilă de a fi menținută, fiind respectate toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

În ședința instanței de apel au fost audiați martorii Lupu M., Negru E., Gavril M. și Țanțuc I., au fost cercetate suplimentar contractele încheiate cu Negru E. și Luța S., martorul Negru E. menționând, că semnătura și scrisul din contract nu-i aparține. Fiind cercetat dosarul cadastral 2124301.262 din 11.02.2008, martorul Negru E. a declarat că, semnătura din contractul dat nu este a sa. Fiind dat citirii contractul de vânzare-cumpărare din 01.02.2008, încheiat între Negru E. și Dobrovolski S., martorul a declarat că nu a semnat nici un contract cu Dobrovolski S., iar la Primărie era prezent doar Sofronovici I.

Inculpatul în cadrul ședinței instanței de apel nu s-a prezentat, apelul fiind examinat în lipsa sa, interesele acestuia fiind apărate de avocatul Sergiu Coptu. Declarațiile inculpatului depuse în prima instanță și la urmărirea penală nu au fost contestate de către părți.

Astfel, fiind audiat în prima instanță, inculpatul nu a recunoscut vina, însă declarațiile lui depuse la urmărirea penală și în instanța de fond nu coroborează cu niciun alt mijloc de probă administrat în cauză, adică sunt nesincere.

Vina inculpatului este demonstrată pe deplin prin probele administrate și anume: declarațiile părții vătămate Dobrovolski S., că la tranzacția din 24.04.2008, prin care a fost deposedat de 17 terenuri de către inculpat, el nu a participat, a martorului Gavril M., că contractele respective au fost întocmite de ea doar în baza

actelor prezentate de inculpat și cine le-a semnat nu cunoaște, deoarece inculpatul le-a returnat deja cu semnături la capitolul vânzătorului, zicând că aceste semnături ar fi aparținut părții vătămate, declarațiile martorului Baban Ș., că nu a eliberat nici un certificat pe aceste terenuri agricole referitor la restanțele la impozitul funciar, 17 contracte de vânzare-cumpărare autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești, r-nul Cantemir, Gavril M., conform căror cetățenii Danalachi G., Potîngă M., Cocivarovscaia N., Lupu M., Luța S., (Baran) Negru E., Lupu M., Munteanu P., Butuc N., Chiosa C., Lupu A., Chiosa V., Negru G., (Parfeni) Cropacev E. și Veliev E. au vândut terenurile agricole ce le aparțineau cu drept de proprietate, iar partea vătămată Dobrovolski S. le-a cumpărat și a înregistrat dreptul de proprietate la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir, Filiala întreprinderii de Stat „Cadastru”, 17 contracte de vânzare – cumpărare autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești, r-nul Cantemir, Gavril M., potrivit căror aceste terenuri au fost ulterior vândute de Dobrovolski S. inculpatului, raportul de expertiză nr. 560, din 29.02.2012, potrivit cărui semnăturile pe ultimele 17 contracte de vânzare – cumpărare a terenurilor respective au fost falsificate prin imitarea semnăturii lui Dobrovolski S., la compartimentul vânzător.

Argumentele apărării nu pot fi reținute, fiind contrazise în mod flagrant de amplul material probator prezentat. Instanța de fond a stabilit întemeiat, că din probele și înscrisurile cadastrale aflate la dosar, rezultă că, în circumstanțe dubioase, cu suportul secretarului Primăriei s. Cîrpești și în lipsa vânzătorului Dobrovolski S., la 24.04.2008 au fost perfectate 17 contracte de vânzare-cumpărare a loturilor de pământ situate în extravilanul s. Cîrpești, proprietarul cărora a devenit ilegal inculpatul. Coroborând aceste elemente cu declarațiile martorului Gavril M., că personal i-a transmis inculpatului 17 contracte perfectate însă nesemnate de părți, cu faptul că expertiza criminalistică a concluzionat că semnătura pe respectivele contracte la rubrica „vânzător” nu-i aparține lui Dobrovolski S. și cu faptul că Dobrovolski S. nu intenționa să vândă terenurile, inculpatul deținând documente oficiale care certificau dreptul de proprietate privată pe terenurile părții vătămate, rezultă că inculpatul abuzând de încrederea părții vătămate a indus-o în eroare prin comportamentul său binevoitor și a prezentat ca adevărate 17 contracte de vânzare – cumpărare organelor de resort, ulterior dobândind ilicit bunurile altei persoane, iar în patrimoniul părții vătămate s-a produs o pagubă.

Este neîntemeiat argumentul apărării că, raportul de expertiză nr. 560 din 29.02.2012 nu poate servi drept mijloc de probă, or, potrivit acestuia, semnătura din contractele de vânzare-cumpărare nr. 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 142, 143, 144, 145, 146, 150, 151, 152 din 24.04.2008, la rubrica „vânzător”, este realizată de o altă persoană, însă nu de Dobrovolski S., iar potrivit declarațiilor martorilor, contractele s-au aflat la inculpat. Apărarea a participat la acțiunile premergătoare numirii expertizei criminalistice și ulterior făcând cunoștință cu concluziile expertului, tacit le-a acceptat.

Argumentul apărării, că în urma cercetării celor 17 dosare cadastrale s-a constatat că, comanda actelor a fost făcută din numele și nemijlocit de către partea vătămată, așa cum figurează datele personale ale acestuia la Cadastru, sunt nefondate, deoarece potrivit declarațiilor martorului Leon L. în cazul dat comanda

putea fi făcută și de inculpat, iar partea vătămată susține că nu a depus careva cereri în acest sens, și aceste declarații pot fi considerate veridice. Materialul probator confirmă că, anume inculpatul a avut intenția și scopul de a înregistra ilicit dreptul său de proprietate asupra terenurilor agricole ale părții vătămate și în mod fraudulos a devenit proprietarul terenurilor.

Este neîntemeiat și argumentul apărării, că inculpatul ar fi primit calitatea de bănuit la momentul pornirii urmăririi penale și la expirarea termenului de trei luni urma să fie scos de sub urmărire penală, deoarece inculpatul a primit calitatea de bănuit doar prin ordonanța din 19.01.2012 și, prin ordonanța din 03.04.2012 a fost pus sub învinuire, adică până la expirarea termenului de 3 luni.

Procedura pornirii urmăririi penale, după caracterul său juridic nu poate fi asociată cu formularea unei acuzații împotriva persoanei, ci are doar menirea de a porni în mod legal investigarea unui caz penal, având semnificația instituirii cadrului procesual legal în care se va desfășura respectiva cercetare. Indicarea unei persoane în ordonanța de începere a urmăririi penale este o suspiciune, însă nu este suficientă pentru ca această persoană să dobândească calitatea de bănuit, deoarece normele procedurii penale direct și exhaustiv indică modalitatea primirii respectivei calități.

Astfel, la emiterea ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului din 03.04.2012, corect s-a calculat termenul de 3 luni din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit – 19.01.2012, dar nu din data începerii urmăririi penale – 06.12.2011.

Legislatorul nu a prevăzut o astfel de modalitate de obținere a calității de bănuit, adică la data emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale.

Afirmațiile apărării, că nu-i întrunită latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, lipsind intenția de inducere în eroare, și latura obiectivă a infracțiunii de falsificare și punere în circulație a 17 contracte de vânzare-cumpărare, sunt nefondate din considerentele că nu coroborează cu probele analizate supra.

Nu poate fi dispusă achitarea inculpatului, atâta timp cât probele dosarului confirmă fără dubii vinovăția sa, sub forma intenției directe.

Este neîntemeiat și argumentul apărării că, organul procuraturii la inițierea procesului penal a manifestat o atitudine neobiectivă și imparțială, și a transformat relațiile civile stabilite între inculpat și Dobrovolski S., într-un proces penal, pornit neîntemeiat și ilegal. Or, legiuitorul a stabilit limitele unor relații civile și limitele inițierii unui proces penal în cazul încălcării relațiilor sociale ocrotite de lege. În acest sens se reține, că avocatul și inculpatul nu au prezentat organului de urmărire penală, instanței de fond, ori instanței de apel acte juridice care ar indica fără echivoc că, între inculpat pe de o parte și Dobrovolski S. pe de altă parte ar exista relații comerciale ori obligații neexecutate cu referință la cele 17 contracte de vânzare – cumpărare a loturilor de pământ situate în extravilanul s. Cîrpești.

Instanța de fond corect a considerat că, declararea nulității unor acte juridice, la caz a contractelor de vânzare-cumpărare, nu poate face obiectul unei acțiuni civile în cadrul unui proces penal și necesită a fi soluționat în ordinea procedurilor civile generale.

Instanța de fond a dat o apreciere justă probelor, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței,

veridicității și coroborării reciproce, corect stabilind starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, acțiunile inculpatului corect fiind calificate în baza indicilor calificativi ai infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane și de art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Afirmația apărării, că sentința atacată nu ar fi motivată este neîntemeiată, or, conform cuprinsului acesteia, instanța de fond a expus situația de fapt, a apreciat probele administrate în cauză, a încadrat juridic faptele pentru care a pronunțat condamnarea inculpatului și a individualizat pedeapsa aplicată, cu respectarea prevederilor art. 392-397 Cod de procedură penală.

Instanța de fond întemeiat a dispus condamnarea inculpatului, proporțional gradului de pericol social al faptelor comise, iar pedeapsa aplicată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, este una întemeiată, și își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Avocatul Sergiu Coptu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

Recurentul a invocat că instanța de fond în mod incorect a apreciat critic declarațiile inculpatului, care au fost confirmate prin declarațiile martorilor Țanțuc I., Baban Ș., Veliev E., Munteanu P., Lupu M., Chiosa V., Chiosa C., Negru G., Lupu A. și Cheosa C., însă instanța de fond doar a făcut trimitere la acestea, fără a indica concret conținutul lor, și a format o concluzie absolut neîntemeiată, lipsită de suport probatoriu și argumentare juridică, precum că aceste declarații se apreciază critic, ca fiind nesincere până la capăt.

Declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic la anumite compartimente, deoarece vin în contradicție și nu coroborează cu alte mijloace de probă administrate în cadrul procesului penal, iar declarațiile inculpatului au fost confirmate în ședința judiciară prin declarațiile martorilor, foști proprietari ai terenurilor agricole, în special a lui Samsua I.

Urma a fi dispusă efectuarea unei expertize grafoscopice sau grafologice în scopul verificării cine a semnat comenzile la Oficiul Cadastral Teritorial, cine a scris și a primit aceste acte pentru efectuarea tranzacțiilor.

Nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, situație ce impune conform art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, adoptarea unei sentințe de achitare pe aceste 2 motive de drept.

Organul procuraturii pornind acest proces penal a manifestat o atitudine neobiectivă și imparțială, a transformat niște relații civile stabilite între inculpat pe de o parte și Dobrovolschi S., pe de altă parte, în înțelegerile cu caracter civil stabilite între ei, într-un proces penal pornit neîntemeiat și ilegal fără ca să existe acea bănuială rezonabilă că inculpatul ar fi comis o infracțiune de însușire a bunurilor altei persoane și confecționare a documentului oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligațiuni.

În asemenea situație, impunându-se emiterea unei sentințe de încetare a procesului penal, conform art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel nu a oferit de fapt și de drept o argumentare juridică consecventă de ce se respinge acest motiv invocat.

Instanța de apel predispus a acceptat concluziile acuzării cu privire la vinovăția inculpatului, fără a da o analiză și apreciere detaliată și minuțioasă fiecărei circumstanțe de fapt și de drept, punând la baza deciziei unele din probe, care nu au fost obiectul cercetării judecătorești în ședința instanței de apel cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Însă, instanța de apel, respingând argumentele apărării cu privire la calificarea corectă a acțiunilor sale dată de instanța de fond, nu a prezentat spre susținerea concluziei sale de respingere a acestui argument, careva motivare juridică necesară respingând argumentele apărării la acest capitol, precum și la celelalte capitole.

Instanța de apel a adoptat o soluție, doar în baza probelor indicate de acuzare în învinuire, tratând toate motivele invocate de partea apărării în apel ca nefondate. În așa mod, instanța de apel a reținut generic, că situația de fapt și de drept expusă în rechizitoriu în privința inculpatului corespunde realității, fără a evalua concret motivele invocate în apel și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului.

Instanța de apel, unilateral a făcut trimiteri la unele probe, concluzionând că a fost confirmată vina inculpatului fără a verifica probele acumulate la urmărirea penală și în ședințele de judecată, prin citirea lor în ședința de judecată, și consemnarea lor în procesul verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Instanțele de fond și de apel au pronunțat hotărâri nemotivate, care nu conțin răspuns la toate obiecțiile și argumentele invocate de apărare în cadrul examinării cauzei penale în fond și în ordine de apel fiind astfel încălcate prevederile art. 6 CEDO referitor la garanțiile unui proces echitabil, începând cu lipsa exercitării eficiente a dreptului la apărare, finisând cu pronunțarea unei hotărâri total nemotivate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii

atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1 Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt este stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede mai multe temeuri pentru recursul ordinar, cum ar fi și situațiile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens și specificarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale și pedeapsa aplicată acestuia, în strictă conformitate cu

prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Dobrovolski S., că la tranzacția din 24.04.2008, prin care a fost deposedat de 17 terenuri de către inculpat, el nu a participat, ale martorului Gavril M., că contractele respective au fost întocmite de ea doar în baza actelor prezentate de inculpat și cine le-a semnat nu cunoaște, deoarece inculpatul le-a returnat deja cu semnături la capitolul vânzătorului, zicând că aceste semnături ar fi aparținut părții vătămate, declarațiile martorului Baban Ș., că nu a eliberat nici un certificat pe aceste terenuri agricole referitor la restanțele la impozitul funciar, 17 contracte de vânzare-cumpărare autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești, r-nul Cantemir, Gavril M., conform căror cetățenii Danalachi G., Potîngă M., Cocivarovscaia N., Lupu M., Luța S., (Baran) Negru E., Lupu M., Munteanu P., Butuc N., Chiosa C., Lupu A., Chiosa V., Negru G., (Parfeni) Cropacev E. și Veliev E. au vândut terenurile agricole ce le aparțineau cu drept de proprietate, iar partea vătămată Dobrovolski S. le-a cumpărat și a înregistrat dreptul de proprietate la Oficiul Cadastral Teritorial Cantemir, Filiala întreprinderii de Stat „Cadastru”, 17 contracte de vânzare – cumpărare autentificate de către secretarul consiliului s. Cîrpești, r-nul Cantemir, Gavril M., potrivit căror aceste terenuri au fost ulterior vândute de Dobrovolski S. inculpatului, raportul de expertiză nr. 560, din 29.02.2012, potrivit cărui semnăturile pe ultimele 17 contracte de vânzare – cumpărare a terenurilor respective au fost falsificate prin imitarea semnăturii lui Dobrovolski S., la compartimentul vânzător, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanțele indicând detaliat și argumentat motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării.

Probele administrate, inclusiv cele nominalizate supra, dovedesc cu concludență că inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Or, soluția adoptată de instanțe coroborează totalmente cu jurisprudența națională, potrivit căreia falsificarea unor documente, urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor, trebuie calificată conform art. 190 și art. 361 Cod penal (*pct. 15. din Hotărârea plenului CSJ nr. 23 din 28 iunie 2004, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a

permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul inculpatului, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de reținut că, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

În conformitate cu prescripțiile art. 413 alin. (3), 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul – verbal.

În această consecutivitate se observă că, potrivit procesului verbal al ședinței instanței de apel, toate probele au fost cercetate public, prin citirea lor în ședință, fiind consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată, (*vol. III, f.d. 44-50, 74-83*).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentul recurentului că instanța de apel a făcut trimitere la unele probe din dosar fără a le verifica prin citirea lor și consemnarea în procesul - verbal al ședinței de judecată, este neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Coptu, împotriva sentinței Judecătoria Cantemir din 06 noiembrie 2015 și deciziei Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2016, în privința inculpatului Catana Nicolai Nicolai, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco